

Vízre bocsátották a „Szeged”-et

Új magyar hajó hordozza városunk nevét
a világ tengerein

(Kiküldött munkatársunktól.)

Tegnap, szombaton délelőtt 10 órakor a Magyar Hajó és Darugár angalföldi gyáregységében néhány percre leállt a munka. A hajóépítők, az üzem vezetői és a meghívott vendégek a Duna-partján egy épülő hajó hatalmas teste körül gyülekeztek. Nagy eseményre készültek: több hónapos munka első szakaszának befejezésére, egy új 1300 tonnás Duna-tengerjáró hajó névadására és vízrebocsátására. A meghívott vendégek között ott volt Biczó György, Szeged város tanácsa végrehajtó bizottságának elnöke és Korek Józsefné, Szeged I. kerületi tanácsa végrehajtó bizottságának elnökhelyettese. Az új hajó az 1934-ben készült és nemrégiben kicserélt Szeged nevű tengerjáró hajó helyett épült és áll majd a magyar kereskedelmi tengerhajózás szolgálatába, s az építők a névadó ünnepségre meghívták Szeged tanácsának vezetőit is, mivel ezt az új hajót is városukról nevezték el.

„Kísérjen szerencse utadon!”

Néhány perccel 10 óra után a gyár vezetőinek társaságában fellelpett a hajótól nem messzire épített díszemlékvénnyre Biczó György és Korek Józsefné. A névadás hagyományos szavát Korek Józsefné mondta el:

— Legyen a neved Szeged! Kísérjen szerencse utadon!

Ezután Korek Józsefné megnyomta az emelvényen elhelyezett jelzőgombot, mire az emelvény és a hajó orra között kifeszített zsinór elszakadt, a rajta levő pezsgőtűveg a hajó testéhez vágódott és hangos pukkanással darabokra tört. A hajó orrán elhelyezett vörös drapéria is lehullt, és a tengerjáró hajó szürke testén láthatóvá váltak nevének ragyogó fehér betűi: Szeged.

Izgalmas másodpercek

Néhány pillanattal később az egybegyűlték hangos tapsa közben méltóságteljes lassúsággal, de egyre gyorsuló tempóval elindult a Szeged a sólyaterről a Duna vize felé. Izgalmas másodpercek következtek. Halálcsendben figyelte mindenki, hogyan sikerült majd a vízrebocsátás. A Duna rendkívül alacsony vízállása miatt ugyanis szokatlanul hosszú, 35 méteres pályán kellett a hajónak a vízhez érkeznie. Ilyen hosszú utat a víziz nem igen kellett még magyar hajónak megtennie!

A vízrebocsátás kitűnően sikerült. Hatalmas loccsanás-

Biczó György, Szeged város tanácsa végrehajtó bizottságának elnöke és Korek Józsefné, az I. kerületi tanács végrehajtó bizottságának elnökhelyettese mosolyogva állapítja meg, hogy a vízre bocsátás kitűnően sikerült

sal vágódott a Szeged a Dunába, és rögtön ringani kezdett a vizen.

— Gyönyörűen sikerült! — mondták a hajóépítő munkások — Szépen úszik a hajó a vizen.

1963-ban már a tengeren fut

A Szeged egyébként a Hazánk típusú Duna-tengerjáró hajók sorozatának hetedik példánya. Egészen különleges építésű. Nem hatol mélyen a vízbe, hogy a Dunán alacsony vízállás esetén is zavartalanul közlekedhessen, de nem is emelkedik nagyon magasba, hogy a hidak alatt is át tudjon menni. Viszont szokatlanul hosszú: 85 méter. Sebessége óránként 20—21 kilométer. A munkások augusztusban kezdték építeni és véglegesen két hónap múlva, december végére fejezik be. A belső építésű munkák ugyanis még hátra vannak és ezeket már csak a vizen levő hajón lehet csinálni. Tengerre a jövő év első napjaiban fut az új hajó. Kapitánya Finkel Árpád, egyik kiváló hajósunk lesz, aki már 27 év óta járja a tengereket s jelenleg a Borsod nevű hajónkon teljesít szolgálatot.

Az ünnepség után a hajó építői, az üzem vezetői és a szegedi vendégek sokáig

együtt maradtak, s hosszasan beszélgettek a további együttműködés módjairól. Biczó György és Korek Józsefné megígérték a hajó építőinek, hogy a Szeged díszítéséhez, szebbé tételéhez Szeged életét bemutató képanyagot juttatnak el rövidesen az üzembe.

Ü. L.

A biztonságos közlekedésért

Közutaink rendeltetésszerű használata

Megyénk területén 1322 kilométer hosszúságú kiépített úthálózat van. Ebből 224 kilométernyi aszfaltburkolatú, 826 km makadám- és 272 kilométernyi kőburkolatú. Az úthálózatot az ötéves terv során az állami beruházási hitelből az ütemezésnek megfelelően tovább építik. Egy kilométer új bitumen út építése az állami ütemű szerveknek átlagosan egymillió forintba kerül. Mai életünk megkívánja a jól megépített és szakszerűen fenntartott utakat. Közutaink forgalombiztonságára ügyelnek a megfelelő ütemű szervek. Megyénkben az állami ütemű szervek nagyarányú és sok költséget igénylő útfenntartási tevékenységét jelentősen befolyásolja, ha az úthasználat szervek és egyének a közutakat nem rendeltetésszerűen veszik igénybe.

A közlekedérendszeti szabályzat értelmében burkolattal ellátott utakon csak olyan járművek közlekedhetnek, amelyek a közutak állagát nem rongálják meg. Sajnos, ezt a rendelkezést sokan nem tartják be. Így különösen a mezőgazdasági jellegű járművek okoznak sok esetben útrongálásokat. Igen erősen megromlítja az úthálózatot a lánctalpas munkagépek és a »körös« traktorok. Amikor a szabálytalan közlekedés és útrongálás miatt — főként a károkozásért — az ilyen munkagépek vezetőit az illetékes szervek és hatóságok felelősségre vonják — a szabálytalanul közlekedő járművezetők rendszerint a gyors munkára hivatkoznak, továbbá a mielőbbi célhoz érést hozzák fel indokként. Ezek a járművezetők nem gondolnak arra, hogy nemcsak a közlekedérendszeti szabályzatot tiltott módon közlekedtek a közúton, hanem szabálytalan közlekedésük nagy kárt is okoz a népgazdaságnak. Ezek a károk népgazdasági szinten az

Az elmúlt évben a szegedi járás termelőszövetkezetei a kulturális és szociális alapból közel 25 ezer forintot fordítottak közvetlenül népművelési célokra. Ebben szerepelt a különféle műkedvelő csoportok támogatása, valamint ismeretterjesztő előadásokra kötött szerződések finanszírozása stb. A kisipari termelőszövetkezetek összesen 850 forinttal járultak hozzá kulturális alapjukból a népművelési feladatok végrehajtásához, a helyi földművelőszövetkezetek pedig közel 18 ezer forinttal. Ezekkel szemben a községi tanácsok összesen 171 ezer forintot fordítottak kulturális alapjukból általános tömegkulturális célokra.

Az aránytalanság eléggé feltűnő, amit magyarázhatunk azzal, hogy a termelőszövetkezetek kulturális alapja együtt van a szociális célokra fordítandó összeggel, s az utóbbi nem kerül még előtérbe, különösen a gyengébb termelőszövetkezetek esetében. A ktsz-ek pedig nem erejükhöz mérten áldoznak kulturális alapjukból népművelési célokra. A múlt évi 850 forintos összeg legalábbis ezt mutatja. A járási tanács művelődésügyi osztálya elég hosszas megmagyarázás után értette meg a helybeli földművelőszövetkezetekkel, hogy kulturális alapjukból többet fordítsanak közművelődési célokra.

A földművelőszövetkezetek esetében eddig ugyanis az volt a gyakorlat, hogy kulturális alapjukat egyszerűen leadták a központjuknak, s az gazdálkodott az összegekkel. Ilyenformán a központ saját belátása szerint használta fel a községi kiadásokból befolyt kulturális alapot, természetesen nem az illetékes szervezetekben, hanem a központban. Ez így sehogyan sem jó, hiszen a községi földművelőszövetkezet kezét megkötik abban, hogy szabadon hozzájárulhassanak a falvak kulturális életéhez.

A kép tavaly óta némileg változott már. A termelőszövetkezetek például egymás után kötnek szerződéseket a Tudományos Ismeretterjesztő Társulattal különböző témájú előadásorozatokra, amelyek majd a téli időszakban hangzanak el. A balás-

tyai termelőszövetkezetek például filmvetítéssel kísért 40 előadásra kötöttek már szerződést, s erre a célra négyezer forintot fordítottak. Ugyanígy az érdeklődés a TIT előadásorozatai iránt Szatmáron és Rösken. Zsombán a Béke Termelőszövetkezet 15 ismeretterjesztő előadásra kötött szerződést, a gyárléti Komszomol Termelőszövetkezet pedig 12-re. Ez a termelőszövetkezet különösen példát mutat arra, hogy jó beosztással használja fel kulturális alapját. Könyvtára gyarapítására újabb összeget fordít, több mint 500 forintot. A községben az a cél, hogy ezer lakosra még idén 1200 kötet könyv jusson.

Üllesen is több ezer forintot fordítottak a termelőszövetkezetek kulturális alapjukból ismeretterjesztő előadásokra, hasonlóképpen Ásotthalmon, Ruzsán, Pusztamérgesen, Öttömösön és Kükesházán is. Sajnálatos, hogy az ismeretterjesztő előadások fontosságát nem ismerték meg fel például Mórahalmon a Vörös Október, Tápén pedig a Tiszatáj Termelőszövetkezet vezetői. Legalábbis eddig semmi hajlandóságot nem mutattak arra, hogy a téli időszakra, amikor a termelőszövetkezetek tagjai több szabad időhöz jutnak, megfelelő kulturális elfoglaltságról gondoskodjanak. Lehet, hogy a vezetőség meg sem kérdezte a tagok véleményét, hogy akarnak-e új ismereteket szerezni a nagyvilágról, a különféle tudományokból stb.

Községi földművelőszövetkezeink is többet vállalnak ezután a kulturális célkitűzések megvalósításából. A túrelmeg megmagyarázás — úgy látszik — célhoz vezetett, mert a földművelőszövetkezeteknek nem kell leadniok kulturális alapjukat teljes egészében központjuknak. Községeink általában három-négy ismeretterjesztő előadásra kötnek szerződést a TIT-tel, s ez máris eredmény a korábbi időkhoz képest. Jó lenne, ha erejükhöz mérten példát mutatnának a szegedi járásban a kisipari termelőszövetkezetek is, és kulturális alapjukból többet fordítanának az általános népművelési célokra.

E. F.

Magyar est Moszkvában

A szakszervezetek házában oszlopcarnokában pénsteken este nagy sikerű magyar irodalmi, művészeti és zenei estet rendezett a SZOT-jet—Magyar Baráti Társaság. Fedoszejev akadémikusnak, az SZKP Központi Bizottsága tagjának, a társaság elnökének bevezető szavai után több száz hallgató előtt Martinov, a szovjet zeneszerzők szövetségének titkára tartott előadást a magyar zenekultúráról, majd neves zeneművészek, köztük Gilelsz, előadták Liszt, Bartók, Kodály és Kálmán több szerzeményét.

Az est második részében ismert moszkvai művészek részleteket adtak elő Mesterházi Lajos Pesti emberek és Fehér Klára A teremtes koronája című színdarabjából, majd bemutatták a Csárdás és a Bánk bán című magyar filmeket.

Dr. Juhász István,
KPM Közüti Igazgatóság
Hódmezővásárhely

Szeged a hazai lapokban

24

MOLNÁR Gyula: Szegedi diákok filmfelvevő géppel a vadmadarak nyomában. Búvár, október—december.

PÉTER László: Juhász Gyula és Nagyfalusi Jenő. Jelenkor [Pécs], október.

Magaslétköri adatszolgáltatással segítik a közlekedést és az időjárásjelzést a szegedi obszervatóriumban. Hétfői Hírek, okt. 15.

J. A.: Szeged város háromtusa bajnoksága. Lobogó, okt. 17. Konfektóipari üzemek, gyártási módszerek tervei készülnek Szegeden a KGST számára. Népszabadság, okt. 19.

FEHER Károly: Hogyan szervezik a kocaakciót Kiskunfélegyházán és Szegeden? Népszabadság, okt. 19.

Ószi virágníllás. TÓTH Béla felvétele. Népszabadság, okt. 20. (Kép a füvészkertről.)

Ószi idényre vadászati és egyéb hálókülönlegességek készültek Szegeden. Szövetkezet, okt. 20. (A Szegedi Kenderfonóban.)

[A Holt-Tiszán épült szivattyúház.] TÓTH Béla felvétele. Népszabadság, okt. 21.

KOVÁCS Ödön: Köszönet Szegedre. Magyar Nemzet, okt. 26. (Az Idegenforgalmi Hivatalnak.)

Színházi esték Szegeden. n. j.: Az ostoba lány. [DALOS László] (dél): Szóktetés a szerájából. Film, Színház, Muzsika, okt. 26.

Gazdálkodó tanárjelöltek. TÓTH Béla felvétele. Népszabadság, okt. 27. (Tanárképző főiskolások gyakorlaton.)

Csak a folyamatos, kiváló munkát jutalmazhatja a szocialista brigádzászló és jelvény

A Szakszervezetek Országos Tanácsa a közelmúltban megállapította, hogy sok helyütt nem értelmezik helyesen a Minisztertanács és a SZOT-nak azt az 1962. január 1-én életbe lépett együttes határozatát, amely a szocialista brigádoknak oklevéllel és zászlóval, tagjaiknak pedig oklevéllel és jelvényvel való kitüntetéséről rendelkezett.

Az oklevelek kérdésében — amint most a SZOT termelési osztályán tájékoztatták az MTI munkatársát — nincs zavar. A félreértések a brigádzászlók és jelvények adományozása körül vannak. A rendelkezések helyes értelmezése a következő:

A zászló adományozásánál különbséget kell tenni aszerint, hogy a brigád csak az idén, vagy már régebben szerezte-e meg első ízben a szocialista címet, illetve a vele járó oklevelet. Ha ugyanis csak ebben az évben kapták, vagy kapják meg első oklevelüket, akkor jövőre — feltéve, hogy ismét sikerül teljesíteniük vállalt kötelezettségeiket — a második oklevéllel együtt már megkapják a zászlót is.

Némileg más a helyzet azoknál a brigádoknál, amelyek már régebben szereztek meg a szocialista címet. A zászlót első ízben ők is csak az idén és csak a cím folyamatos birtoklása alapján kaphatják meg.

A brigádok tagjai ugyanilyen feltételek mellett kaphatnak jelvényt. A különbség csak az, hogy minden értékelés alkalmával maga a brigád kollektívája dönti el, ki érdemli meg az oklevelet a tagok közül, a folyamatosság azonban itt is alapvető követelmény.